

Høringssvar

Ringkøbing-Skjern kommune har indstillet til byrådsbeslutning, at den kommunale døgninstitution Grønberghjemmet skal lukkes. I forbindelse med denne indstilling har der været afholdt et høringsmøde på Grønbjerg forsamlingshus med deltagelse af forældre og pårørende til institutionens beboere.

Undertegnede er mor til én af beboerne, Brian, som har haft ophold på hjemmet i mere end ti år. Brian kom til Grønbjerg efter at være hjemtaget af kommunen fra Lemvig kommune, hvor han boede på to forskellige tilbud i mere end 24 år.

Den beslutning som kommunen står i færd med at tage om lukning, betragter jeg som familie til Brian som en beslutning der ikke tager sit udgangspunkt i hvad der tjener min søn bedst og dermed fagligt ubegrundet, samt meget, meget ulykkelig. Jeg ved, at andre pårørende har samme oplevelse, det har vi talt om.

Kommunen har i sit notat om beslutningen begrundet denne i enkelte kritikpunkter omkring Grønberghjemmet. Man hæfter sig ved;

1. At belægningsprocenten ses at være faldende i de senere par år, sammenlignet med to andre kommunale tilbud.
2. At Grønberghjemmets indretning med tre etager ikke er optimal i forhold til målgruppen, udnyttelse af personaleressourcerne og tilbuddets driftsøkonomi.
3. At man har oplevet et stigende merforbrug fra 2020 til 2023.
4. Man fremhæver transportudgifter på grund af beliggenheden.
5. Man påpeger helt generelt, at ledige boliger, selvfølgelig, påvirker den samlede økonomi, den såkaldte "tomgangshusleje". Problematikken er generel for kommunen i den udstrækning, man ikke formår at udnytte ledig kapacitet, altså har ledige pladser i de forskellige tilbud.

Ad1. Belægningsprocenten vil selvfølgelig variere over tid. Aktuelt er der to ledige pladser på Grønberghjemmet, og gennem de sidste par år er 5- 6 beboere døde. I øvrigt afspejler belægningsprocenten vel også kommunens visitationspolitik; henviser man flere eller færre?

Ad 2. Grønberghjemmet består af tre etager. Hver etage udgør en selvstændig boenhed med tilknyttet personalegruppe. I tilfælde af en flytning til andet opholdssted, vil der når man tager beboernes pædagogiske behov i betragtning, fortsat være behov for ophold i tilsvarende boenheder med samme tilknyttede personalegruppe. Om boenheder ligger ovenpå hinanden på hver sin etage, eller efter hinanden, som perler på en snor, er vel ikke væsentligt. Med mindre, man påtænker at lade mindre personale dele det samme ansvar, hvilket jeg/vi som pårørende ikke kan se, fastholder den faglige kvalitet.

Ad 3. Stigende merforbrug er ikke dokumenteret fra kommunens side. Der har været et lederskift samt udgifter til kurser for personalet. I begge tilfælde forhold som kan udløse øgede udgifter, men vel ikke udgifter som kan påstås at være usædvanlige, ej heller udgifter som ikke bør være en del af et helt almindeligt budget.

Ad 4. Transportudgiften i forbindelse med beboernes deltagelse i aktiviteter udenfor hjemmet, er selvfølgelig lidt større, men, de vil under alle omstændigheder have behov for transport, og de øgede km, tror jeg/vi ikke udgør en meget væsentlig merudgift.

Ad 5. Som pårørende står jeg/vi tilbage med et indtryk af, at den egentlige besparelse består i at kunne skille sig af med en ejendom. Isoleret betragtet, kan jeg/vi forstå dette. Men besparelsen kommer altså med en meget høj pris, som jeg/vi herefter gerne vil uddybe.

Mange, herunder også kommunens egne folk, har peget på de helt særlige kvaliteter Grønbjergghjemmet har. En, så vidt jeg/vi ved, helt enestående opbakning i lokalmiljøet, som kommer til udtryk gennem planlagte og strukturerede tilbud fra lokalbefolkningens side. En indsats baseret på borgernes egen vilje til at gå ind og give en hånd i dagligdagen.

Tre fire frivillige borgere møder hver onsdag frem med tilbud om hjælp omkring planlagte aktiviteter, syning, sang.

Frivillige møder frem med tilbud om ledsagelse ved cykling, gåture og lignende.

Én gang månedligt afholder frivillige banko på Grønbjergghjemmet.

I løbet af foråret tager de frivillige beboere med på fisketur.

I sommerperioden lejer de frivillige sommerhus ved Thorsminde og alle beboere kan, selvfølgelig i samarbejde med personalet, deltage på ture til sommerhuset.

Der afholdes fastelavn lokalt med deltagelse af beboerne.

Skolebørn afholder Luciaoptog på Grønbjergghjemmet.

Børn fra lokalsamfundet har kontakt med beboere og ses for eksempel at læse med dem.

Vi er i det daglige vant til at høre om nedlukning af livet i de små landsbyer. De tømmes for funktioner, forretninger og skoler lukker. Fællesskaber lider under dette rigtig mange steder i det ganske land. Her i Grønbjerg udgør samarbejde og udveksling mellem institution og lokalsamfund et lille lys i det tiltagende mørke i de små landsbyer. Bakker vi ikke alle op om det?

Jeg kender som pårørende gennem mange år til mange historier om det meget fine pædagogiske arbejde på Grønbjergghjemmet. Da min egen søn ankom hertil, efter 24 år på andre opholdssteder, havde han et væld af indberetninger med i bagagen. Indberetninger kan fortælle en historie om den person indberetningen er knyttet til, men de kan også fortælle en historie om dem der har indberettet. I de ti år min søn har boet på Grønbjergghjemmet, har der ikke været en eneste indberetning. Det er jeg særdeles glad og taknemmelig for og det er én god historie om Grønbjergghjemmet, som føjer sig til en række andre.

Skal de nuværende beboere flyttes, for eksempel til Brohuset, vil det medføre øgede udgifter til indretning af dette, sådan at forholdene modsvarer beboernes behov for at bo i små enheder.

Personalet på Grønbjergghjemmet vil ikke følge med de pågældende. Jeg/vi tror, at alle med lidt faglig indsigt og kendskab til beboergruppen vil kunne forudse den uro og turbulens som det skifte vil betyde. Det kan tage lang tid at genoprette en rolig dagligdag af samme kvalitet, hvis det overhovedet kan lade sig gøre.

Historien om Grønbjergghjemmet er selvfølgelig en personlig historie for mig og for min søn, men det er også historien om noget der lykkes. Som samfund betaler vi for at der er

gode og velkvalificerede tilbud til de af vore medborgere, der har særlige behov for hjælp og støtte. Hvis beslutningen om at lukke Grønbjerghjemmet fastholdes, kaster vi vrage på de værdier, som vi ellers normalt er enige om at ville fremme.

Er den påtænkte besparelse den pris værd?

Med venlig hilsen

Pårørende til beboere på Grønbjerghjemmet